

РЕШЕНИЕ

№ 36051

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1477** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ и чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент 952/2013).

Образувано е по жалба на „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район С., [улица], ет. 3, което в хода на производството е променен на [населено място], район “Н.”, [улица], складова база “Евродепо”, офис № 7, прилежащ към Склад №7Б, представлявано от управителя А. Мостафа К., чрез адв. М. М., срещу Решение № РЗМ-5800-716/32-380291 от 22.12.2020 на с.д. Директора на Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция “Митници”, сега Териториална дирекция “Митница С.”, с което митническият орган е определил нова митническа стойност по МД с МРН №, подробно описани в Таблица № 1 от оспорваното решение, в резултат на което за жалбоподателя е възникнало задължение за заплащане на публични държавни вземания за мито и ДДС по М. общо в размер на 2 687 283,32 лв. /два милиона шестстотин осемдесет и седем хиляди двеста осемдесет и три лева и тридесет и две стотинки/, от които: мито в размер на 949 300,39 лв. и ДДС в размер на 1 737 982,93 лв., ведно с дължимите на основание чл. 114, пар. 1 и пар. 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., чл. 59, ал. 2 ЗДДС и чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, лихви върху главниците за мито и ДДС за доплащане, считано от 22.12.2020 г. /датата на издаване на атакуваното решение/, до датата на окончателното им изплащане.

Жалбоподателят в жалбата излага твърдения за незаконосъобразност на атакуваното решение. Счита, че същото е постановено при съществени процесуални нарушения, изразяващи се в нередовно връчване на доклада и приложените към него доказателства. Твърди, че решението е неправилно и митническите стойности на стоките са неправилно изчислени, прилаганите методи и сравнения са неясни и неоснователни, като липсват фактически основания за промените на дължимото мито и ДДС. Счита също, че решението противоречи на българското и европейското законодателство и не съответства на принципите на Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията, както и на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 и Регламент за прилагане 2447/2015. Исква от Съда оспореното решение да бъде обявено за нищожно, а в условията на евентуалност да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. С. и адв. Т., които поддържат жалбата. Излагат подробни съображения за основателност на същата в Писмени бележки, депозириани на 29.09.2025. Претендират разноси по делото.

Ответникът - Директора на ТД "Митница С.", редовно уведомен, представлява се от юрк. К., която оспорва жалбата. Моли съда да я остави без уважение като неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения в Писмени бележки, депозириани на 01.10.2025 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не спори, че Жалбоподателят с митнически декларации (МД), подробно описани в таблица № 1 от оспорваното решение, е декларирали внос за поставяне под режим „допускане за свободно обращение“ на стоки, описани като „текстилни изделия и обувки“, държава на износ Китай, деклариран произход Китай. Митническата стойност е изчислена на база декларираните за тях елементи в митническите декларации и ставка на митото по отношение на трети страни.

Митническите декларации са придружени със съответните документи, вписани в същите: търговска фактура, опаковъчен лист, пътна товарителница, фактура за транспорт, фирмен коносамент, декларация на данни, свързани с митническата стойност, декларация, че стоките не попадат в обхвата на Вашингтонската конвенция и декларация, че стоките са различни от котешка и кучешка кожа.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл.84а, ал.1 от Закона за Митниците (ЗМ), със Заповед за възлагане № ЗТД-5800-462/32-151707/29.05.2020 г. на Директора на Териториална дирекция Югозападна е възложена проверка, в рамките на последващия контрол по реда на чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ на митническите декларации, подадени от жалбоподателя в периода 19.07.2018 – 17.09.2019 г. вкл.

Резултатите от проверката са обективирани в Доклад за служебно ползване № BG005800/1/3А/05.03.2020г. и приложенията към него, които са приобщени към проверката по реда на чл. 84, ал. 1 ЗМ.

В резултат от извършената проверка на декларираната митническа стойност на стоките и приложени рискови профили въз основа на изчислени средни цени за всички стоки от Глави 61-64 на Митническата тарифа (текстилни изделия и обувки), са генерирани справки от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) за съответните кодове по КН на ЕС и съответните кодове Т., за стоките, предмет на допускане за свободно обращение от страна на проверяваното лице.

На база идентифициран риск е установен занижен размер на декларираната от „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ СОФИЯ“ ЕООД митническа стойност за килограм нето тегло на стоките. Същата е сравнена със статистическите данни за съответния код по КН на ЕС и държава на произход от системата „THESEUS“ на JOINT RESEARCH CENTRE към Европейската Комисия. В случаите, когато е установено, че декларираната митническа стойност е по-ниска от средностатистическите стойности при вноса на сравними стоки, е извършен анализ на декларираните митнически стойности за съответния код по ТАРИК, извлечени от системата МИС-ША, вземайки предвид държавата на произход, декларираните количества, както и описанието на стоките.

Въз основа на резултатите от извършения анализ и констатациите, след определяне на нови митнически стойности на мито и ДДС, от тях се изваждат вече заплатените от „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ СОФИЯ“ ЕООД суми и по този начин се формира разликата между двете, която следва да бъде доплатена от проверяваното лице.

От събраните доказателства в хода на извършената проверка и прилагането на процедурата, регламентирана в чл.84и от ЗМ е установено следното:

- извършеният сравнителен анализ показва, че са налице необичайно ниски митнически стойности на стоките в сравнение с митническите стойности, декларирани от вносителите на територията на ЕС, където се прилага европейското митническо законодателство;
- при проверката на документите е установено, че представените търговски договори са идентични, независимо от лицата (различни продавачи на стоки), с които са сключени. В условията за плащане по тези договори е включена клауза - плащането да се извършва едва след реализацията на стоките на пазара, а 4 месечните срокове за разплащане започват да текат след тази реализация;
- при проверката на търговските фактури е установено, че всички търговски фактури, независимо от издателя им са с идентично оформление, което търпи промяна през различните календарни години;
- съгласно националното законодателство и по-специално Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти, които дружеството използва при упражняване на счетоводната си политика, счетоводните записи следва да се извършват, въз основа на принципа на документалната обоснованост. В тази връзка за целите на счетоводното отразяване на стопанските операции по покупка на стоки, като основа на записите са използвани номерата на митническите декларации и стойността на записа е формираната данъчна основа на стоките в митническата декларация, т.е. дружеството не формира покупна себестойност на стоките, чрез аналитично отделяне на разходите по придобиването им;

- изцяло липсва формиране на покупна себестойност по аналитични пера на разходите;
- съгласно данните, публикувани в банковите извлечения, без наличието на счетоводна отчетност не би могло да се обвържат конкретни плащания с конкретна търговска фактура;
- въз основа на данните от МД-и са установени случаи, при които митническите органи не са приели декларираната митническа стойност на стоките.

Във връзка с непредставените, но изискани на основание чл. 84г, ал. 1, т. 2-4 и ал. 2 от ЗМ документи, данни и информация, на основание чл. 84и, ал. 1 от ЗМ се приемат за установени определените от митническите органи елементи за облагане и определяне на нова митническа стойност на стоките предмет на внос по един от резервните методи, съответно формиране на нова данъчна основа за облагане с ДДС.

След извършване на проверка на наличните документи е установено, че декларираната митническа стойност на стоките не може да бъде установена по безспорен начин. На основание разпоредбата на чл. 84и от ЗМ е направено заключение, че не са налице достатъчно доказателства в подкрепа декларираната митническа стойност и същата следва да бъде отхвърлена. В конкретния случай независимо от допълнително предоставените документи, извършените съпоставки и счетоводни проверки, са налице необичайно ниски митнически стойности за стоките, което е достатъчно основание за отхвърляне на определената митническа стойност по реда на чл. 70 от М., без да бъде оспорвана автентичността на предоставените документи.

Митническите органи са счели, че в случая са неприложими начините за определяне на митническа стойност, регламентирани в чл. 74, § 1 и 2, букви от а) до г) от М., поради което отчитайки конкретните качествени и функционални характеристики, както и материалите за производство на внасяните стоки, митническата стойност на декларираните стоки следва да бъде определена по реда на чл. 74, § 3 от М. при спазване на разпоредбите на чл. 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Така определената митническа стойност се базира на вече приети митнически стойности за допускане до свободно обращение съгласно принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3, Дял II от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и всички изисквания на разпоредбите на чл. 144, § 1 и 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

При така изложената фактическа обстановка е издадено Решение № РЗМ-5800-716/32-380291 от 22.12.2020 на с.д. Директора на Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция “Митници”, сега Териториална дирекция “Митница С.”, с което в тежест на жалбоподателя са възникнали задължения за заплащане на публични държавни вземания в общ размер на 2 687 283,32 лв. /два милиона шестстотин осемдесет и седем хиляди двеста осемдесет и три лева и тридесет и две стотинки/, от които: мито в размер на 949 300,39 лв. /деветстотин четиридесет и девет хиляди и триста лева и тридесет и девет стотинки/ и ДДС в размер на 1 737 982,93 лв. /един милион седемстотин тридесет и седем хиляди деветстотин осемдесет и два лева и деветдесет и три стотинки/.

По делото е назначена и приета без възражения от страните Съдебно – икономическа експертиза (СЕИ) и допълнителна съдебно-икономическа експертиза (ДСЕИ). В заключенията си вещото

лице П. К. дава следните отговори на поставените в съдебното производство въпроси:

1. Изследвани ли са мостри от процесните стоки, на които е променена митническата стойност, като образци за сравнение и по какъв начин са сравнявани с приетите от административния орган за сходни такива?

Не са налице данни да са изследвани мостри от процесните стоки, на които е променена митническата стойност, като образци за сравнение, нито има информация по какъв начин са сравнявани с приетите от административния орган за сходни такива.

2. Правено ли е физическо сравняване?

Предвид анализа, посочен в т.1 от заключението, следва, че не са налице данни и за извършвано физическо сравняване на стоките.

3. Възможно ли е да бъде извършено физическо сравняване на стоките по компоненти и технология на изпълнение, за да бъдат приети като сходни, съответно по този начин да бъде определена новата митническа стойност на всеки един от процесните артикули?

Видно от горното се установява от експертизата, че не е възможно да бъде извършено физическо сравняване на стоките по компоненти и технология на изпълнение, за да бъдат приети като сходни, съответно по този начин да бъде определена новата митническа стойност на всеки един от процесните артикули.

4. Кой компонент определя качеството и цената на съответно изделие и какво е значението на теглото на стоката?

Компонентите, които определят качеството и цената на съответно изделие са състава на материалите, от които са изработени и технологичния процес на изработка, както и теглото на стоката.

5. Извеждането на теглото на стоката като определящ елемент, дава ли достатъчно надеждна информация за определяне или обосноваване на сходност и извеждане на адекватни цени на стоката, с отчитане на елементите, формиращи себестойността на същата?

Значението на разликата в състава на материала, значението на технологичния процес – автоматично или ръчно, като последно соченият компонент е най-скъпия в технологичния процес и в голяма степен той определя качеството и цената на изделието, както и значението на теглото на стоката са определящи. В този смисъл извеждането на теглото на стоката, като определящ елемент, не дава достатъчно надеждна база за определяна /обосноваване/ на сходност и извеждане на адекватни цени на стоката, с отчитане на елементите, формиращи себестойността на същата.⁶

С оглед допълнително формулираните въпроси от ответника, допълнени от жалбоподателя вещото лице дава отговори и на следното:

1. На база данните в декларациите, както и придружаващите стоките документи, включително фактурите, моли ли да бъдат установени материалите за изработка, технологичният процес на изработка, качеството и марката на допуснатите за свободно обращение стоки? Служителите на

Агенция „Митници“ взимали ли са мостри за изследване на процесните стоки и по какъв критерий същите са оценявани?

Вещото лице заключава, че не могат да бъдат установени материалите за изработка, технологичният процес на изработка, качеството и марката на изследваните мостри.

От направената от вещото лице проверка на ответника, подробно описана на страница 7 и 8 от заключението, се установява, че служителите на Агенция Митници не са вземали мостри за изследване на процесните стоки.

2. Кои критерии за селектиране са използвани от митническите органи при обработка на данните в МИСЗА, съгласно предоставените справки от информационната система и имали е възможност за ползване и на други критерии за селектиране? Кои основни характеристики на стоките могат да бъдат определени с оглед на наличните декларираните данни по съответните митнически декларации, данните в придружаващите стоките документи, съответно към данните в системата „Тезай“, както и митническата информационна система МИСЗА?

Вещото лице не може да даде отговор на въпроса „Кои критерии за селектиране са използвали митническите органи при обработка на данните в МИСЗА, тъй като в обжалвания административен акт отсъства информация за използвания критерий и на този въпрос може да даде отговор митническата администрация, а не вещото лице.

3. Описанието на стоките по процесните митнически декларации, както и описанието на стоките, използвани като база за сравнение по данни от МИСЗА, както и фактът, че същите се класират в един и същи код по Т., с една и съща държава на произход, може ли да се индикира „подобие“ в характеристиките на същите?

Вещото лице смята, че не може да се определи значението на кода по Т. при определянето на качествените и функционални характеристики на стоките, респ. това не може да доведе до индикиране на „подобие“ в характеристиките на стоките, защото кода по Т. е за обувки, а няма характеристика на качеството, т.е. самия тарик код не показва качеството на конкретната стока.

По делото е назначена и приета без възражения от страните Съдебна компютърно – техническа експертиза. В заключенията си вещото лице Д. С. дава следния отговор на поставения въпрос:

6. Използваните стоки за сравнение и техните стойности по база данни актуални ли са към съответния период на внос на всяка една от проверяваните стоки? Има ли промяна в стойността на стоките от използваната от административния орган база данни за сравнение към датата на вноса на артикулите от страна на „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ СОФИЯ“ ЕООД, сравнена със стойността към датата на постановяване на обжалваното решение?

Агенция „Митници“ използва система „Тезай“ за определяне на „справедлива цена“ на дадена стока и съответно цената на митото се определя според тази „справедлива цена“. Точната формула в софтуера на „Тезай“ за определяне на „справедлива цена“ не е известна, но е известно, че тя е пресметната на база средни стойности на дадена стока, произведена в определена държава за определен минал период от време. Обичайно

този период е 4 години.

Стойността на стоките, използвани за сравнение, са стойности на същите стоки взети от системата „Тезай“ към периода на внасяне на процесните артикули. В таблица на стр. 7-14 от експертизата всеки един артикул е описан с неговия митнически код, цена, справедлива цена, рискова цена и т.н. В таблицата са описани разликата между цената, на която е обмитен всеки артикул и справедливата цена според „Тезай“ към същия период на внос.

Стойностите на стоките, използвани за сравнение, са динамични. Това означава, че тези стойности се променят ежедневно. Цените на процесните артикули в периода на внасяне са били различни от цените на същите стоки през периода на постановяване на обжалваното решение.

С определение от 05.04.2025 г., постановено в закрито заседание, Съдът допуска изготвяне на нова СИО, която да отговори в цялост на поставените въпроси от ответника /лист 384-385/. В изпълнение на така поставените задачи вещото лице Л. Й. дава следните отговори:

2. Видно ли е от счетоводната отчетност на дружеството, завеждани ли са стоките по артикулни номера и определяна ли е себестойност на всяка стока?

Анализът на доказателствата по делото дава основание за извод, че видно от счетоводната отчетност на дружеството представена при извършените проверки, не се намират данни за завеждане на стоките по артикулни номера и определяна ли е себестойност на всяка стока.

3. Кои критерии за селектиране са използвани от митническите органи при обработка на данните в МИСЗА, съгласно предоставените справки от информационната система и имало ли е възможност за ползване и на други критерии за селектиране? Кои основни характеристики на стоките могат да бъдат определени с оглед на наличните деклариращи данни по съответните митнически декларации, данните в придружаващите стоките документи, съотнесено към данните в системата „Т.“ („THESEUS“) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (Joint Research Centre), както и митническата информационна система МИСША /МИСЗА/?

При обработка на данните в МИСЗА, съгласно анализ на справки от информационната система, от митническите органи, е възможно използването на данните от регистрираните митнически декларации и критерии за селектиране, както е показано в текста на това заключение. За анализ на вторични методи за определяне на митническа стойност и при наличие на достатъчна информация за внасяните стоки, описани в клетка 31 (Описание на стоките), Е.Д. 6/8 на митническите декларации, е възможно ползване на сравнителни данни и критерии за конкретни стоки.

В зависимост от прецизното представяне на данни в клетка 31 (Описание на стоките), Е.Д. 6/8 на митническите декларации от данните в придружаващите стоките документи,

могат да се установят основни характеристики за различните стоки, като например вид на материала, съотношение между различни материали при някои стоки, размери, тегло, и други.

Анализ на данни и основни характеристики за различните стоки от процесиите митнически декларации по отношение на видове продукти описани в клетка 31 (Описание на стоките), Е.Д. 6/8 на митническите декларации съотнесено към данните в системата „Т.“ („THESEUS“) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (Joint Research Centre, би могъл да даде ориентировъчна информация и изводи относно сравняването на единични цени за килограм от процесиите митнически декларации и аналогични продукти от Т. спрямо посочените кодове.

Анализ на данни и основни характеристики за различните стоки от процесиите митнически декларации по отношение на видове продукти описани в клетка 31 (Описание на стоките), Е.Д. 6/8 на митническите декларации, съотнесено към данните в митническата информационна система МИСША /МИСЗА/, са еднакви.

4. Описанието на стоките по процесиите митнически декларации, както и описанието на стоките, използвани като база за сравнение по данни от МИСЗА, както и фактът че същите се класират в един и същ код по Т., с една и съща държава на произход, може ли да индикира „подобие“ в характеристиките на същите?

Определение на „подобни“ стоки, не се намира в митническото законодателство. В атакуваното Решение се сочи, че от анализа на описанието и характеристиките на стоките по процесиите митнически декларации, както и описанието на стоките, използвани като база за сравнение по данни от МИСЗА, както и фактът, че същите се класират в един и същ код по Т., с една и съща държава на произход, не се намират „идентични“ и „сходни“ стоки.

5. Какво в значението на кода по Комбинираната номенклатура / кода по Т., при определянето на качествените и функционални характеристики на стоките?

Наименованието, качествените и функционални характеристики на стоките имат съществено значение при определянето на кода по Комбинираната номенклатура / кода по Т..

Съдът ще коментира приетите и неоспорени експертни заключения в хода на настоящото съдебно производство при излагане на правните си изводи.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално **ДОПУСТИМА**, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 142, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия. Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл. 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация, а по дефиницията, дадена в чл. 5, т. 39 от същия Регламент, "решение" означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е и настоящият случай. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба издаденото от директора на ТД "Югозападна", сега ТД "Митница С." решение е от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

Съгласно чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, изрично посочен в спорния акт, за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) 952/2013, митническите органи имат право да извършват последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и придружаващите документи, а според т. 2 обект на проверката може да бъде и счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки. Според ал. 2 на чл. 84 от ЗМ, проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на чл. 84а и чл. 84м от ЗМ. В хипотезата на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, не е предвидено нарочно производство и няма законово изискване за издаване на заповед по чл. 84в от с. з., с която да бъде поставено неговото начало. В конкретния казус митническият орган е извършил последващ контрол на подадените митнически декларации по смисъла на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, тъй като е взел предвид както представените от получателя на стоката доказателства при подаването им, така и събраната допълнителна информация с цел установяване истинността на данните от декларациите и законосъобразността на действията на жалбоподателя при поставяне на стоката под режим "допускане за свободно обращение".

Резултатите от проверката по реда на последващия контрол са обективирани в Доклад № BG005800/1/3/05.03.2020 г., който е връчен лично на управителя на жалбоподателя на

13.04.2020 г. като Доклад за служебно ползване № BG005800/1/3A/05.03.2020 г., който е послужил за издаване на оспорвания ИАА, видно от представените по делото доказателства, които са приети и неоспорени.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване, съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок от страна на жалбоподателя. Т. не постъпило от „К. Т. С.“.

Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават установения в него резултат.

Настоящият съдебен състав счита, че издаденото решение е в съответствие с материалноправните разпоредби, поради което следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Определянето на стойността на стоките за митнически цели е предмет на регламентация в разпоредбите на чл. 69 и сл. от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга- по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело C-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните

стоки.

Терминът "основателни съмнения" е дефиниран в Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Затова точно и ясно трябва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност. В тази връзка в чл. 140 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относно към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело C-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

Разпоредбата на чл. 48 от Регламента предвижда, че за целите на митническия контрол, митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно.

Съгласно чл. 140 от Регламента за изпълнение, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на

стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

Съобразно член 74, параграф 1 от Регламента, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

Съобразно параграф 2, митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на: i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки; ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза; iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

Легалните дефиниции на понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4 и т. 14 от Регламент 2015/2449. Съобразно същите "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични.

"Сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение. Сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

В хипотезите, в които митническата стойност не може да се определи по реда на чл. 74, § 2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл. 74, § 3 МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. Съобразно чл. 144 от

Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса е възможно да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи. В този случай митническата стойност не може да се определя въз основа на някое от следните: а) продажната цена в рамките на митническата територия на Съюза на стоките, произведени на митническата територия на Съюза; б) система, при която за определяне на митническата стойност се използва по-високата от две възможни стойности; в) цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне; г) разходите за производство, различни от изчислените стойности, които са определени за идентични или сходни стоки по член 74, параграф 2, буква г) от Кодекса; д) цените за износ в трета държава; е) минимални митнически стойности; ж) произволно определени или фиктивни стойности.

В тежест на митническите органи е, при условията на приложимото съюзно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

При това съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и митническите органи да са дали подходяща възможност на лицето да изложи гледната си точка. Съгласно Решение на Съда на ЕС от 28 февруари 2008 година по дело C-263/06, т. 52 „когато имат основание да се съмняват, че декларираната стойност представлява цялата платена или платима сума, митническите органи не трябва непременно да определят митническата стойност въз основа на метода за договорната стойност и могат да отхвърлят декларираната цена, ако съмненията продължават, след като евентуално са поискали предоставянето на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения. Взеха се предвид още мотивите по решение на Съда на Европейския съюз от 9 ноември 2017 г. по дело C-46/2016 в насока, че митническият орган следва да положи дължимата грижа при използването на всеки един от последователните методи преди да направи извод за неговата неприложимост. Този орган обаче е длъжен да проучи всички източници на информация и базите данни, с които разполага. Той трябва и да позволи на съответните икономически оператори да му предоставят цялата информация, която може да бъде полезна за определянето на митническата стойност на стоките. Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи трябва, първо, да позволява ясно и недвусмислено установяване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност (вж. решение 9 ноември 2017 г., LS Customs Services, C 46/16, EU: C: 2017: 839, т. 44). Това са обстоятелства, които пораждат основателно съмнение относно обстоятелството на мотивиране на обжалваното решение, като препятстват възможността на съда да упражни съдебен контрол по

отношение на неговата законосъобразност. Мотивирането на решението на митническите органи е свързано с правото на добра администрация, а правото на добра администрация означава задължение за неговото зачитане. Задължението за мотивиране на решението е от особено значение, тъй като позволява на неговия адресат да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, но като разполага с цялата информация, дали има смисъл да го обжалва. То е необходимо и за да позволи на съда да упражни контрол за законосъобразност на решението. Също така член 6, параграф 3 от Митническият кодекс въвежда задължението на тези органи за мотивиране, когато приемат решения, издадени в писмена форма, с които се отхвърлят искания или са неблагоприятни за адресатите си. Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи трябва да позволява ясно и недвусмислено разкриване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност.

Съдът счита, че в издадения административен акт са изложени подробни мотиви относно неприемането на декларираната митническа стойност на стоките.

В контекста на горните разяснения, в настоящия спор, въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, съдът е длъжен на първо място да провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15).

В конкретния случай митническите органи са изпълнили задължението си да обосноват наличието на "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 от Регламент (ЕС) 2915/2447. Видно от Доклад за служебно ползване № BG005800/1/3A/05.03.2020 г. проверяващите митнически органи са извършили задълбочен предварителен, основен и последващ анализ и са изложили основните методики и принципи, които са използвани при определянето на новите митнически стойности на стоките. Към момента на започване на проверката е бил изготвен анализ по повод предстоящ одит на традиционните собствени ресурси, проведен в периода от 14-18.10.2019 г. от Европейската комисия, който включва сравнителен анализ на вносните цени, декларирани на територията на страната от юридически лица. За сравнителния анализ са използвани данни за митническата стойност и параметър в тегловно и количествено изражение, които са били декларирани на територията на страната. Изчислена е средно претеглена митническа стойност а единица тегло и единица количество. Освен това са определени и рискови стойности.

В случаите, в които се установи, че събраните доказателства показват по еднозначен начин, че декларираната митническа стойност представлява действителното платената и подлежаща на плащане цена, но същата е по-ниска с повече от 50% от „справедливата“ цена, то разликата в цените може да се приеме за достатъчна, за да обоснове съмненията на митническите органи при отхвърляне на декларираната митническа стойност.

Според дефиницията в т. 40 на § 1 от ДР ЗМ "Справедливи цени" са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години, които се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата "T." ("THESEUS") на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (Joint Research Centre).

В хода на проверката е извършен сравнителен анализ между декларираните от „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ“ ЕООД митнически стойности на стоките и средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки за сравними периоди. Настоящият съдебен състав счита, че определянето на новата митническа стойност на процесните стоки е извършено след задълбочен анализ на всички придружаващи стоките документи, както и на допълнително представените от дружеството-жалбоподател такива, както и наличните в МИСЗА на база рисков праг, представляващ 50% от FAIR PRICE. Периода на търсене в МИСЗА е ограничен и максимално доближаващ се до датите на процесните вносове от Китай, при зададен количествен диапазон в килограми/брой, максимално доближаващ се до декларираните количества стоки. Съвкупността от зададените критерии, в т.ч. страна на произход, тарифен код и описание на стоките, определените нови митнически стойности са в пълно съответствие с установените нормативни разпоредби – национални и общностни.

На следващо място, както вече се посочи, само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото, при установената поредност, като в това отношение се дължат фактически и правни съображения. В тази връзка Съдът намира, че в случая митническият орган несъмнено е доказал, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. Конкретните съображения за неприложимостта на всички хипотези от чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. е основание да се премине към възможността по чл. 74, § 3, на която се е позовал ответникът в оспореното решение. Хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. представлява последна възможност за определяне на митническата стойност и именно заради това основната и единствена предпоставка за прилагането ѝ е да са изчерпани всички други възможности.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с чл. 144, апр. 1 и 2 от Регламента за изпълнение, съгласно който при определяне на митническата стойност по чл. 74, пар. 3 може да се използва „разумна гъвкавост“, т.е. позволява се комбинация от методи и средства, базирани на общоустановените европейски рискови прагове и генерирани справки за реализирани вносове в страната ни на съпоставими на процесните стоки, с произход Китай, при приблизително еднакви сборни количества, подобни описания и идентични тарифни кодове, внесени през приблизително един и същи период от време.

Съдът счита, че изготвените експертни заключения, с изключение на изготвеното от вещото лице Л. Й., са обосновани, но не следва да се кредитират с доверие, доколкото не съответстват на събрания по делото и в административното производство

доказателствен материал.

По отношение заключението, изготвено от вещо лице Л. Й., настоящият състав приема, че същото трябва да се кредитира с доверие, защото е последователно, мотивирано и съответстващо на останалите събрани по делото доказателства, като не са налице противоречия или основания за съмнения относно неговата обективност и компетентност. Последното изцяло кореспондира с мотивите на оспорваното решение, които са послужили като основание за неприемане на декларираните митнически стойности на процесните стоки и определяне на нова митническа стойност по реда на чл. 74, пар. 3 от Регламента.

В заключението си вещото лице излага, че извършените последващи проверки на документите, предоставени на митническите органи при осъществяването на митническите формалности, както и проверката на счетоводните записвания, не установяват наличие на преводни нареждания за банкови плащания, които са характерни при международни доставки. С оглед на това е направен извод за невъзможност да се приложи методът на чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза (М.), поради което следва да се премине към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност. Освен това вещото лице уточнява, че таблиците, съдържащи данни от митническите декларации, включват всички елементи данни – 124 на брой, като е възможно извършването на групиране и сортиране по различни критерии. В експертизата се посочва, че въпреки извършения анализ за установяване на идентични и сходни стоки, описанието на стоките в клетка 31 (Описание на стоките), Е.Д. 6/8 на митническите декларации е непълно, като не съдържа изчерпателни данни относно качествени и функционални характеристики на изделията, както и относно материалите, от които същите са произведени. Вещото лице приема, че при такава липса на данни не могат да бъдат изпълнени критериите за прилагане на методите по чл. 74, § 2, букви „а“ и „б“ от М. относно идентични и сходни стоки. По отношение на останалите заместващи методи вещото лице установява, че липсва база за сравнение относно единичната цена на продажба на най-голямото сборно количество на митническата територия на Съюза, както и липсва информация за стойността на вложените материали, производствените разходи, обичайната печалба и общите разходи на производителя, която би позволила прилагане на метода на изчислената стойност. В допълнителното заключение, в отговор на въпрос № 2, вещото лице е категорично, че от предоставените счетоводни документи не се установява завеждане и отчитане на стоките по артикулни номера и не е определяна себестойност на отделните артикули.

От изложеното следва, че са били налице предпоставките, установени в чл. 140 вр. чл. 144 от Регламента за изпълнение, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по последния метод, установен в чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Възникналите съмнения на митническите органи са основателни и правилно са подхождали към определяне на нова митническа тарифа чрез последователно прилагане на законоустановените методи, регламентирани в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Предвид това съдът намира, че директорът на ТД „Югозападна“ към Агенция „Митници“, сега ТД „Митница С.“ е постановил законосъобразен административен акт, който следва да бъде потвърден изцяло.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 8, ал.1 вр. чл. 7, ал.2, т.7 от НАРЕДБА № 1 ОТ 9.07.2004 Г. ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 Г.), в размер на 64 959,25 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № РЗМ-5800-716/32-380291 от 22.12.2020 на с.д. Директора на Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция “Митници”, сега Териториална дирекция “Митница С.”.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № РЗМ-5800-716/32-380291 от 22.12.2020 г., издадено от с.д. Директора на Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция “Митници”, сега Териториална дирекция “Митница С.” със следния диспозитив:

1. ОПРЕДЕЛЯМ нова митническа стойност на стоките по МД с MRN с № подробно описани в Таблица № 1 от настоящето решение.

2. ЗАДЪЛЖАВАМ търговското дружество „КРАУЗЕР ТРЕЙДИНГ СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1504, р-н С., [улица], ет. 3, (с предишно наименование Р. Шпед - до 25.07.2018 г.), ДА ЗАПЛАТИ възникналите публични държавни вземания, представляващи разликата между реално заплатените и подлежащи на плащане публични държавни вземания за мито и ДДС по М., общо в размер на: 2 687 283,32 лв. (два милиона шестстотин осемдесет и седем хиляди двеста осемдесет и три лева и 32 стотинки), от които:

- Мито в размер на: 949 300,39 лв. (деветстотин четиридесет и девет хиляди и триста лева и 39 ст.), ведно с дължимата на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване за задължението (М. за внос) до датата на уведомяването с това решение. На основание чл. 114 параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 се дължи лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване.

- ДДС в размер на: 1 737 982,93 лв. (един милион седемстотин тридесет и седем хиляди деветстотин осемдесет и два лева и 93 ст.), ведно с дължимата на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, във вр. с чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване за

задължението (М. за внос) до датата на уведомяването с това решение. На основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ във връзка с чл. 114, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, се дължи лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване.

3. Митническото учреждение, поставило стоките под режим BG005807 - МБ С.-Запад, да предприеме нормативно регламентираните действия за вземане под отчет и досъбиране на дължимите държавни вземания, при стриктно спазване на разпоредбите на чл. 105, параграф 3 и 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., както следва:

- Мито в размер на: 793 993,40 лв. (седемстотин деветдесет и три хиляди деветстотин деветдесет и три лева и 40 ст.), ведно с дължимата на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване за задължението (М. за внос) до датата на уведомяването с това решение. На основание чл. 114 параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 се дължи лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване

- ДДС в размер на: 1 468 144,33 лв. (един милион четиристотин шестдесет и осем хиляди сто четиридесет и четири лева и 33 ст.), ведно с дължимата на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, във вр. с чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване за задължението (М. за внос) до датата на уведомяването с това решение. На основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ във връзка с чл. 114, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, се дължи лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване.

4. Митническото учреждение, поставило стоките под режим BG005808 - МБ С.-И., следва да предприеме нормативно регламентираните действия за вземане под отчет и досъбиране на дължимите държавни вземания, при стриктно спазване на разпоредбите на чл. 105, параграф 3 и 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., както следва:

- Мито в размер на: 155 306,99 лв. (сто петдесет и пет хиляди триста и шест лева и 99 ст.), ведно с дължимата на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 лихва върху сумата за мито, считано от датата на възникване за задължението (М. за внос) до датата на уведомяването с това решение. На основание чл. 114 параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 се дължи лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното им погасяване.

- ДДС в размер на: 269 838,60 лв. (двеста шестдесет и девет хиляди осемстотин тридесет и осем лева и 60 ст.), ведно с дължимата на основание чл. 59, ал. 2 от ЗД ДС и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, във вр. с чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 лихва върху сумата за ДДС, считано от датата на възникване за задължението (М. за внос) до датата на уведомяването с това решение. На основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ във връзка с чл. 114, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, се дължи лихва върху възникналите задължения от датата на изтичане на срока за доброволно

плащане до окончателното им погасяване.

5. Корекциите да бъдат отразени в системите БИМИС и МИСВ.

6. Да се вземат под отчет в „Регистър за вземане под отчет“, по реда на чл. 105 от М. - главниците и дължимите лихви определени в решението с изключение на задълженията в МД, за които е изтекъл 3-годишния срок за уведомяване по чл. 103, параграф 1 от М., вр. с чл. 13 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 на Съвета от 26 май 2014 година относно методите и процедурата за предоставяне на традиционните собствени ресурси, собствените ресурси на база ДДС и на база Б. и относно мерките за удовлетворяване на потребностите от парични средства.

ОСЪЖДА „КРАЗЕР ТРЕЙДИНГ СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“, сумата от 64 959,25 /шестдесет и четири хиляди деветстотин петдесет и девет лева и двадесет и пет стотинки/ юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: